

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om landbrugsejendomme.

Fremsat den 7. marts 1958 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme — således som denne er ændret ved lov nr. 269 af 14. juni 1951, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 25. september 1951, og ved lov nr. 242 af 7. juni 1952 — affattes § 1, 1. stk., således:

„1. Til landbrugsejendomme efter denne lov henregnes enhver ejendom, som har eller senere får et jordtilliggende af mindst 1 ha geometrisk mål og et grundbeløb, jfr. lov nr. 265 af 27. maj 1950 §§ 3-5, af mindst 2 000 kr., og hvis tilliggende helt eller delvis anvendes til frembringelse af landbrugs- eller havebrugsprodukter eller til frugt- eller frøavl, og som er eller efter den hidtil gældende lovgivning skulle være forsynet med bygninger, hvorfra jorderne drives eller skulle være drevet som selvstændigt brug af ejendommens beboere. På ejendommen må foruden beboelse også findes fornødent rum til afgrøder og redskaber m. v., og afgrøderne må indavles hertil. — Det er uden betydning, om jorderne udgør et eller flere matrikelnumre (i de sønderjyske landsdele artikelnumre), eventuelt en del af et matr. nr., (art. nr.).“

§ 2.

I lovens § 4, 1. stk., 2. punktum, udgår „, under b)“, og paragraffens 2. stk. affattes således:

„2. Efter Landbrugsministeriets nærmere bestemmelse skal kommunalrådene periodisk give indberetning til Landbrugsministeriet om fremkomne nye landbrugsejendomme, hvorefter Landbrugsministeriet foranlediger den fornødne notering for disse foretaget i matriklen og tingbøgerne.“

§ 3.

Til lovens § 19 føjes som nyt 6. stk.:

„6. Hvis det ved udstykning af en landbrugsejendom, der helt eller delvis består af areal inden for en kommune, hvor ansættelsen til hartkorn er bortfaldet, er nødvendigt til afgørelse af, om hovedparcellen beholder den ved bestemmelseerne i 1. og 2. stk., foreskrevne mindstestørrelse, må en beregning af størrelsen i boniteret mål for vedkommende areal foretages.“

§ 4.

Til lovens § 20 føjes som nyt punktum:

„Det samme gælder landbrugsejendomme, som er undergivet reglerne i afsnit A og B i lov nr. 240 af 7. juni 1952 om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje.“

§ 5.

Lovens § 24, 1. stk., sidste punktum, affattes således:

„Landbrugsministeriet kan fravige de her nævnte bestemmelser, når der ved arealførelsen opnås en bedre jordfordeling end hidtil, eller når arealet er ubetydeligt i forhold til den ejendom, som det fraskilles, eller når andre særlige forhold taler derfor.“

§ 6.

Til lovens § 26 føjes som nyt punktum:

„Det samme gælder landbrugsejendomme, som er undergivet reglerne i afsnit A og B i lov nr. 240 af 7. juni 1952 om visse landbrugsejendommers brug og overgang til selveje.“